

Projekt

UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA MARKI

z dnia ..... 2021 r.

w sprawie stanowiska do zarzutów skargi Wojewody Mazowieckiego na Uchwałę Nr III/24/2018 Rady Miasta Marki z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie określenia lokalnych standardów urbanistycznych na terenie Gminy Miasto Marki

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378) w zw. z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 oraz z 2021 r. poz. 54 i 159) Rada Miasta Marki działając z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość, zgodnie z art. 15 zzz ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1842 ze zm.¹⁾) uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę Wojewody Mazowieckiego z dnia 6 maja 2021 r. na Uchwałę Nr III/24/2018 Rady Miasta Marki z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie określenia lokalnych standardów urbanistycznych na terenie Gminy Miasto Marki (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019 r. poz. 457) wraz z odpowiedzią na nią.

2. Stanowisko do zarzutów skargi, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Marki.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

---

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2112, 2123, 2157, 2255, 2275, 2320, 2327, 2338, 2361 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 11, 159, 180, 694 i 981.

Uzasadnienie

Skarżący w dniu 6 maja 2021 r. wniósł skargę na Uchwałę Nr III/24/2018 Rady Miasta Marki z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie określenia lokalnych standardów urbanistycznych na terenie Gminy Miasto Marki (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019 r. poz. 457).

Skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności ww. uchwały w części dotyczącej § 2 ust. 1 i ust. 4, § 3-5 oraz § 8. W uzasadnieniu Skarżący wskazał, że przepisy § 2 ust. 1, § 3, § 4 i § 5 stanowią wprost powtórzenie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2020 r. poz. 219), a tym samym jest to naruszenie „Zasad techniki prawodawczej”. Ponadto Skarżący wskazał, że postanowienia § 2 ust. 4 i § 8 stanowią przekroczenie delegacji ustawowej upoważniającej do podjęcia przez Radę Miasta Marki ww. uchwały.

Przed odniesieniem się do zarzutów Rada Miasta Marki wskazuje, że Skarżący badał przedmiotową uchwałę i nie budziła ona żadnych Jego wątpliwości przez ponad dwa lata, co wobec aktualnego stanowiska budzi co najmniej zdziwienie.

Odnosząc się zaś do zarzutów należy wskazać, co następuje:

1)za zasadne należy uznać zarzuty dotyczące przepisów § 2 ust. 1, § 3, § 4 i § 5, gdyż postanowienia te stanowią dosłowne powtórzenie odpowiednich przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących. Okoliczność ta stanowi naruszenie „Zasad techniki prawodawczej” stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), a dokładniej § 118 w zw. z § 143 tychże zasad. Zgodnie z powołanym przepisem „Zasad techniki prawodawczej” w aktach prawa miejscowego nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych. Wobec tego zasadnym jest działając w ramach kompetencji wskazanych w art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, niezwłoczne podjęcie przez Radę Miasta Marki uchwały w sprawie zmiany Uchwały Nr III/24/2018 Rady Miasta Marki z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie określenia lokalnych standardów urbanistycznych na terenie Gminy Miasto Marki celem uchylenia tych przepisów, a następnie wniesie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, aby w tym zakresie umorzył postępowanie na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi,

2)zarzut dotyczący § 2 ust. 4 w ocenie Rady Miasta Marki jest niezasadny, gdyż podstawę do uregulowania przedmiotowej materii stanowi art. 17 ust. 4 w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących. Przedmiotowy przepis ustawy stanowi o urządzonych terenach wypoczynkowych oraz rekreacji i sportu, jednak sama ustawa nie wskazuje co pod tym pojęciem należy rozumieć, a w szczególności co mieści się w tym pojęciu. Tym samym w ocenie Rady Miasta Marki koniecznym było przy określaniu standardu dotyczącego tej materii wskazanie co mieści się w tym pojęciu,

3)również zarzut dotyczący § 8 w ocenie Rady Miasta Marki jest niezasadny. Przepis § 8 stanowi uzupełnienie postanowień art. 17 ust. 4, 6 i 7 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących. Tym samym wbrew twierdzeniu Skarżącego przedmiotowy przepis nie stanowi przekroczenia upoważnienia ustawowego. Rada Miasta Marki zobligowana była do określenia standardów w tym zakresie. Co więcej w odniesieniu do standardu urbanistycznego w zakresie rekreacyjnej zieleni przydomowej Rada Miasta Marki

wzorowała się na normatywie urbanistycznym z 1974 roku¹⁾, o którym mowa w opracowaniu Grażyny Dąbrowskiej-Milewskiej pn. „Standardy urbanistyczne dla terenów mieszkaniowych. Wybrane zagadnienia” dostępne pod linkiem <http://aeawa.pb.edu.pl/wp-content/uploads/2018/08/3-Standardy-urbanistyczne-dla-terenow-mieszkaniowych-wybrane-zagadnienia.pdf>

Dodatkowo przedmiotowe postanowienie jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Marki uchwalonym 24 października 2012 roku, gdzie na stronie 68 mamy wskazane wyjaśnienie jednostki funkcjonalnej ZP- tereny zieleni urządzonej, a zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących inwestycja nie może być sprzeczna ze Studium.

Należy też zauważyć, że urbanizacja i gęsta zabudowa, przyczynia się do niszczenia naturalnego środowiska. Pamiętajmy, że lasy, parki i wszelkie tereny zieleni oraz żyjące tam zwierzęta są dobrem narodowym. Człowiek nie może podchodzić egoistycznie względem otaczającego nas świata. To właśnie na ludziach - istotach rozumnych - opiera się przyszłość Świata, a co za tym idzie małych, lokalnych ojczyzn (gmin, sołectw, osiedli itp.), o które musimy dbać, a nie tworzyć betonowych pustyń. Już dziś przez intensyfikację zabudowy mieszkaniowej zwierzęta leśne wchodzą do miast co jest poważnym problemem zarówno dla nich, jak i dla mieszkańców, chociażby z uwagi na zagrożenie bezpieczeństwa. Należy wskazać, że to nie las „wkracza” do miasta, ale miasto do lasu. Stąd pojawianie się ww. zwierząt na terenach miejskich. Wskazaliśmy już, że gęsta zabudowa i postępująca niezrównoważona urbanizacja ma bardzo niekorzystne oddziaływanie na środowisko naturalne, niestety wpływa też bardzo niekorzystnie na gospodarowanie wodami opadowymi. Gęsta zabudowa oraz zmniejszająca się powierzchnia biologicznie czynna ogranicza naturalne możliwości wchłaniania wody. Dodatkowo na terenach miejskich o zwartej zabudowie mieszkaniowej i usługowej, zwiększa się powierzchnia dachów oraz terenów utwardzonych, a zmniejsza powierzchnia naturalnej retencji. Trzeba pamiętać, że Polska należy do państw, którym bardzo poważnie zagraża deficyt wody, a wszystkie przytoczone wyżej czynniki pogłębia zintensyfikowane budownictwo. Miasta powinny prowadzić politykę urbanistyczną mającą na celu powstrzymanie zmian klimatycznych jak również do retencionowania wody, zmniejszania powierzchni utwardzanych, zwiększania terenów pokrytych roślinnością, w tym drzewami. Gęsto zabudowane miasta oddziałują niekorzystnie na stan wód powierzchniowych oraz bardzo często powodują również skażenie wód gruntowych i podziemnych. Kolejnym i bardzo poważnym problemem jest zanieczyszczenie powietrza, z którym już dziś boryka się wiele miast w całej Polsce, a czym więcej wysokich budynków stojących blisko siebie, tym będzie gorzej. Gęsta zabudowa ma negatywny wpływ na naturalny ruch powietrza w miastach oraz jego oczyszczanie przez naturalną wymianę. Zmniejszająca się powierzchnia pokryta drzewami, oczyszczającymi powietrze z zanieczyszczeń, to kolejny czynnik negatywnie oddziałujący na społeczności lokalne nowoczesnych miast. Do negatywnych skutków postępującej, niekontrolowanej urbanizacji zaliczyć należy też cały szereg zjawisk społecznych, w tym szerzenie się przemocy, a co za tym idzie spadek poczucia bezpieczeństwa wśród mieszkańców. Rozwarstwienie społeczne przejawiające się powstawaniem całych wyizolowanych lokalizacji miejskich o charakterze „slumsów”, gdzie mieszkają najubożsi. Zbyt intensywne życie zawodowe mieszkańców miast, brak więzi społecznych sprzyja powstawaniu zjawisk patologicznych, wzrostowi przestępczości. Brak zaangażowania mieszkańców w ich życie społeczne w miastach powoduje dezorganizację i intensyfikację obojętności na los najślabszych.

---

¹⁾ <http://teatrnn.pl/leksykon/artykuly/mieszkanie-w-prl-normatyw-mieszkaniowy/>

Rada Miasta Marki podjęła uchwałę Nr III/24/2018 z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie określenia lokalnych standardów urbanistycznych na terenie Gminy Miasto Marki tylko i wyłącznie dla dobra mieszkańców. Rada Miasta Marki, realizując sprawne możliwości funkcjonowania miasta podejmuje szereg działań zmierzających do ochrony naszych sąsiadów przed wszystkimi negatywnymi skutkami urbanizacji. Trzeba mocno zaakcentować, że uchwała została podjęta zgodnie z oczekiwaniami mieszkańców miasta Marki i miała na celu ich dobro, głęboko wierzymy, że podjęte działania będą miały pozytywny skutek również w przyszłości poprzez utrzymanie uchwały w mocy.

Mając powyższe na uwadze zasadne jest podjęcie przedmiotowej uchwały.